

ΟΜΙΛΙΑ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γαλλίας κ.κ. Ἐμμανουήλ εἰς τόν
Ἱερόν ΚαθεδρικόΝ Ναόν Ἀγίου Στεφάνου Παρισίων κατά τήν
ἐπίσημον δοξολογίαν καί ὑποδοχήν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου τήν 1^{ην} Φεβρουαρίου 2007

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ὑποδεχόμεθα σήμερον τήν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα
μετά τῆς τιμίας συνοδείας Αὐτῆς σύσσωμος ἡ χορεία τῶν Ὁρθοδόξων
Ἀρχιερέων, μελῶν τῆς Συνελεύσεως τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων τῆς
Γαλλίας, ὁ ἱερός Κληρὸς καί τό εὐλαβές ὀρθόδοξον πλήρωμα τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γαλλίας μέ εὐλογον εὐγνωμοσύνην καί
ἰδιαίτεραν ὑπερηφάνειαν διά τήν προσγενομένην εἰς ἡμᾶς
ἐξαιρετικὴν τιμὴν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως τῆς
Ὑμετέρας Σεπτῆς Κορυφῆς, δι' ἧς λαμπρύνεται ἡ ἡμετέρα παρουσία
εἰς τήν πάντοτε φιλόξενον καί προθύμως εὐεργετικὴν αὐτὴν χώραν.

Ὑποδεχόμεθα Ὑμᾶς ὡς Πατριάρχην τοῦ Γένους τῶν
Ὁρθοδόξων, τιμώμενοι διά τῆς συμμετοχῆς εἰς τήν ἐπίσημον αὐτὴν
στιγμὴν τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν (καί
θρησκειῶν), τῶν ἐξοχωτάτων πρέσβεων καί μελῶν τοῦ
Διπλωματικοῦ Σώματος καί τῶν ἄλλων ἐκπροσώπων τῆς πολιτικῆς,
στρατιωτικῆς καί πνευματικῆς ἡγεσίας τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν. Ἡ
πρόθυμος αὐτὴ παρουσία δηλώνει ὄχι μόνον τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ
ἰδιαίτερου ρόλου τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν νέαν εὐρωπαϊκὴν καί
παγκόσμιον πραγματικότητα, ἀλλὰ καί τὴν ἀποδιδόμενην τιμὴν εἰς
τό Σεπτόν Πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καί τὰς
μεγαλοπνόους πράγματι πρωτοβουλίας αὐτῆς: διά τὴν ὀφειλετικὴν
συμβολὴν τῶν θρησκειῶν διά τὴν υπεράσπισιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰς
σχέσεις μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν λαῶν, διά τὴν προστασίαν
τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων καί ὅλων τῶν
ἀνθρώπων εἰς τὴν σύγχρονον πολυπολιτισμικὴν κοινωνίαν, διά τὴν
διάσωσιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ τὴν χρηστικὴν καί
συνήθως καταχρηστικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀνθρώπου, δίδων
ἀκτινοβολεῖ ἡ ἀξιόπιστος μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν
σύγχρονον κόσμον.

Ὑποδεχόμεθα Ὑμᾶς ἐν ὁμοψυχίᾳ καὶ πνευματικῇ ἀγαλλιάσει πάντες ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι συμεριζόμεθα τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Κορυφῆς διὰ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἐνισχύσεως ὄχι μόνον τῆς παραδεδομένης ἐνότητος τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἰδίᾳ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Διασπορᾷ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐποικοδομητικῶν σχέσεων συνεργασίας καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως τόσον μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Θρησκευτῶν, αἱ ὅποια καθίστανται σήμερον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀναγκαιότεραι διὰ τὴν κοινὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπικινδύνων πολιτικῶν, ιδεολογικῶν καὶ πνευματικῶν συγχύσεων περὶ τοῦ ρόλου τῆς θρησκείας εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Ὑποδεχόμεθα Ὑμᾶς ὡς κατ'ἐξοχὴν καὶ ἐξαίρετον ὑπόδειγμα θρησκευτικοῦ καὶ πνευματικοῦ Ἠγέτου, ὁ Ὅποιος ὑπερβαίνει τὴν στενοχωρίαν τῶν ἱστορικῶν συγκυριῶν καὶ τὰς τριβάς τῶν συγχρόνων ἐντάσεων διὰ νὰ προβάλη πεπαρησιασμένην τὴν ὀφειλετικὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεως καὶ ἀταλάντευτον τὴν βεβαιότητα τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν, δι' ὧν ἡ δύναμις τῆς πνευματικῆς ἀποστολῆς ἡμῶν ὄχι μόνον τελειοῦται ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ κρατύνεται ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῦ κόσμου, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ὑπὸ τοιούτων αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως διακατεχόμενοι κατὰ τὴν Ἱεράν ταύτην στιγμήν, διὰ τὸ ὅλον ἐν Γαλλίᾳ ὀρθόδοξον πλήρωμα, ἐκφράζομεν ὁμοῦ πάντες βαθυμύχους εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, διότι, παρὰ τὸ γνωστὸν τοῖς πᾶσι βεβαρημένον πρόγραμμα Ὑμῶν, δὲν ἐφείσθητε κόπων διὰ νὰ ἐπιδιψιλεύσητε τὰς πατρικὰς εὐλογίας εἰς τὰ πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα τέκνα Ὑμῶν. Οὕτως, ἀναμιμνησκόμενοι τῶν λόγων τοῦ Ἁγίου Εἰρηναίου Λυῶνος ὅτι ἐν τῇ

Ἐκκλησία "οὔτε ὁ πολύ δυνάμενος εἰπεῖν ἐπλεόνασεν, οὔτε ὁ τό ὀλίγον ἡλαττόνησεν", βιοῦμεν ἐν συνοχῇ τήν πνευματικήν ταύτην ἐμπειρίαν καί εὐχόμεθα ἀπό κέντρου καρδίας πολλά τά ἔτη τῆς Ὑμετέρας Ποιμαντορίας ἐν τῷ Σεπτῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ πρός δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Ἁγίου Θεοῦ καί τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ἐκκλησίας Του.